

ΣΤΗ ΣΥΚΙΑ

ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ

Στις ὄρες τὶς σκοταδερές ποῦ ἡ σκέψη μου βαραίνει
καὶ ἡ ψυχὴ μου ἀνήμεροη λίγη δροσιὰ ζητάει.

ΘΕΩΝΗ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐγὼ δὲν εἶμι παρὰ μιὰ μονάχα ἐπιθυμία :
Ἐξω νὰ τρέχω ἀδιάκοπα πρὸς ὅ,τι φωτεινό !

Καὶ σμίγοντας μὲ τὴν τρελλὴ τοῦ χοροφυτοῦ κατσίκα
ἀντὶς νὰ παίξω σὰν παιδί μὲ τὰλλα τὰ παιδιὰ,
σὲ μιὰ συκιά σκιερὰ λωνα καὶ τρώγοντας τὰ σῦκα
πολλὰς φορὲς κουβέντιαζα μὲ τὰ μικρὰ πουλιά.

Κι' αὐτὰ ποῦ μὲ γνωρίζανε, στὰ χέρια, στὰ μαλλιά μου
κελαϊδιστὰ τρυπώνανε· κ' ἔγνοιωθα μιὰ χαρά !
Σὰν νὰ χτυπούσανε πολλὰς καρδιὰς μὲς στὴ καρδιά μου,
κ' ἔλεα πῶς εἶμαι τῶν δεντροῦ καὶ τῶν πουλιῶ ἡ Κυρά !

Μὰ ὁ κυνηγὸς ποῦ δριάβαιγεν ἀπόξω ἀπ' τὸ περιβόλι

Ἦ θύμησή, στὰ μαγικὰ
τὰ δίχτυα τῆς μὲ δένει
καὶ πίσω στὰ παιδιάτιζα
τὰ χρόνια μου μὲ πάζει.

Καὶ νὰ ! τῆς Κρήτης τὰ βουνὰ
καὶ τὰ πλατεῖα χωράγια
τὸ σπίτι καὶ οἱ βαϊθύσκησιες
τριγύρω κασιτανιές,
τῶν λειμωνιῶν καὶ τῶν μυλῶν
χρυσά τὰ χρόνια
τὸ περιβόλι τὸ παλιό,
καὶ ὁ τρέλλα ! οἱ ζαφορές !

Τὰ δυὸ τιδέλωμα μου μαζί,
πότε μὲ τὰ βιβλία
πότε μὲ τὰ παιγνίδια τους
περνοῦσαν τὸν καιρό.

τὰ γλυκοπιπινίσματα γροικῶντας μὴν ἀγῆ,
σημάδεψε καὶ φύτεψε θανατερὸ ἕνα βόλι
σ' ἕνα πουλάκι κ' ἔγυρε νεκρὸ χάμιου στὴ γῆ.

ᾠ Θάνατε πολύτροπε, πολὺξερε τεχνίτη
ἔμένα δὲν μὲ πρόσεξες· κ' ὡς τόσο ἦμιον κ' ἐγὼ
σὰ μὴν ἀγέρηνι ψυχῇ καὶ σὰν ἀπὸ φτερό....
Νὰ μοιραστῶ δὲ μοῦπρεπε τὴν τύχη ἑνὸς σπουργίτη;

~~~~~w@w~~~~~

Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ

Νύχτα, κ' οἱ δοῦμοι ἀπ' τὸ βορρῆνι
Κρουτάλλωσαν, κ' ἀπὸ τὸ χιόνι
Μόνος, ἀντίκου στὴ γωνιά
Ἕνας ζητιάνος κρουσταλλώνει.

Φωνὴ δὲν ἔχει νὰ ζητήσῃ πιὰ,
Τὸ παγωμένο χέρι δὲν τ' ἀπλώνει,
Μὰ καὶ σὲ ποιόν; Κανένας δὲν περνᾷ
Μαυρίλα κ' ἐρημιὰ τὸν περιζώνει.

Παρέκει ἕνα φανάρι Ξειφυχᾷ
Καὶ σώνεται τὸ φῶς του, σὰ νὰ λυώνῃ.
Ξερὸ ἕνα δέντρο τὰ γυμνὰ κλαυιά
Σὰ χέρια ποῦ κοκκάλωσαν τεντώγει.

Κ' ἐγὼ ποῦ ὅλα τὰ βλέπω ἀπὸ ψηλά
Κλαίω, μὰ τί μπορῶ νὰ κάνω;
Ἐγῶμαι μὴ πονόδαρτη καρδιά
Ἐγῶμαι πλὴ φτωχιά κ' ἀπ' τὸ ζητιάνο!

Γυμνότερη κ' ἀπ' τὸ δεντρὶ τ' ἀντικρυνῶ
Ἄργοκυλᾷ ἡ ζωὴ μου
Καὶ παραδέρνει σὰν τὸ φῶς τ' ἀχνὸ
Τοῦ φαναριοῦ, ἡ ψυχὴ μου...

Μυρτιώτισα*

(*) Ἐνχαρίστως δημοσιεύομεν τὰ ἀνωτέρω ποιήματα τῆς Κας Θεώνης Δρακοπούλου, ἐκ Πατρῶν καταγωγῆς, ἡτις ἐπὶ τὸ ψευδώνυμον «Μυρτιώτισα» ἔχει δημοσιεύσει σειράν δοκιμῶν ποιημάτων καὶ ἔχει πρωταγωνιστήσῃ ἄλλοτε εἰς κλασικὰς παραστάσεις ἀπὸ σκηνῆς.